

ע"פ 38982/06/15 - ע ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 38982-06-15 ס נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט

המערער: ע ס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. בגין סדרת מעשים שבמוקדם עומד סכסוך משפחתי הורשע המערער בבית משפט קמא במספר עבירות: איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, 3 עבירות של תקיפה סתם. על המערער הוטלו 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וכן רכיבי ענישה נוספים.

על ההרשעה ועל הענישה הערעור בפנינו.

לטענת המערער, נסיבות ביצוע העבירות אינן עולות במדויק עם האמור בכתב האישום וכבר משום כך יש מקום להתערבות. מעבר לכך: הוא הוטעה בבית משפט קמא לחשוב כי אין צורך בתסקיר שירות מבחן מי שייצג אותו בזמנו בבית משפט השלום לא אמר לו זאת, ובכך נמנעה ממנו האפשרות בדיעבד להגיע לתוצאה של הימנעות מהרשעה ולצד אולי, שירות לתועלת הציבור בהבדל מעבודות שירות, כפי שהטיל עליו בית משפט קמא בסופו של יום.

בהודעת הערעור מפרט המערער את הנזק שייגרם לו. המערער ציין כי הוא מפרנס את ילדיו הקטינים והדבר חשוב במיוחד עתה בתקופת החופש כאשר הוא גם מטפל בהם. המערער מדגיש את השלכותיה של אבטלה וריחוק מהילדים בקרב אבות גרושים באשר לקביעות המהותיות הטענה היא בשורה התחתונה שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי הוא נהג באלימות כלפי כל המעורבים ואף כלפי ילדיו הקטינים, ושגה כאשר סבר כי האירוע כולו מחייב הרשעה.

2. אם אמרנו שאין ממש בערעור זה אמרנו מעט.

עמוד 1

הודעת הערעור הוגשה על-ידי המערער עצמו, הגם שהיה מיוצג בבית משפט קמא. ושמה לא בכדי נמנע עוה"ד שייצג את המערער מהגשת הערעור. כתב האישום מתאר למעשה מספר אירועים, האירוע המרכזי הוא זה שמתואר בעובדות 1-9 לכתב האישום. המתלוננת שהיתה בהליכי גירושין מהמערער הגיעה כדי לקחת את ילדיה (...) מבית המערער. המערער צעק עליה, הודיע לה כי לא יחזיר את הילדים, איים עליה כי יהרוג אותה, כך ידיו על צווארה והדף אותה אל מחוץ לדירה.

אביה של המתלוננת, שהיה מחוץ לדירה, זכה אף הוא לטעום מנחת ידיו של המערער. המערער דחף אותו והוסיף לכך איום מפורש: "**אני אירה בן כדור לפני שאירה בעצמי**". גם בנו הקטין ... ספג אלימות: המערער עפ"י העובדות נער אותו.

בחלקו השני של כתב האישום מתועדת החלפת מסרונים בין המערער למתלוננת שבה איים המערער בפגיעה שלא כדין בבתם הקטינה.

3. האלימות במשפחה על כל גווניה היא רעה חולה שהחברה הישראלית מתקשה בהתמודדות עמה. לצערנו המציאות מצביעה על כך שאירועים מסוג אלה המתועדים בכתב האישום הנוכחי, הסתיימו לא פעם בטרגדיה של ממש. בהינתן מכלול הנסיבות בתיק זה, נראה כי לא היה מקום לסיום ההליך ללא הרשעה. ההרשעה היא האמירה הנורמטיבית וזו מן הראוי שתיאמר במקרה הנוכחי. לא היעדרו של תסקיר עמד לרועץ למערער אלא מעשיו.

מעבר לכך, מדובר בהסדר טיעון שמכוחו הודה המערער. דובר מלכתחילה ולאורך כל הדרך על הרשעה, כך נהג בית משפט קמא ובדין כך.

באשר לענישה, כאמור, על המערער הוטלו 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. נאמר בפה מלא כי לא היינו מתערבים גם אם היה בית משפט קמא היה קוצב תקופה ארוכה יותר. בהעמידו את התקופה על 3 חודשים נתן בית המשפט ביטוי מלא לנסיבות האישיות של המערער ולהיותו אב לילדים קטנים שהוא מפרנס, מחד גיסא, ולעבירות אותן ביצע - מאידך גיסא.

התוצאה הסופית כי לא מצאנו כאמור ממש בערעור ואנו דוחים אותו.

ניתן והודע היום ד' אב
תשע"ה, 20/07/2015
במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד